

Меца си излезе.

От страх ли, от друго ли, бабата заспа дълбоко.

— Дядо, — подхвана тя сутринта, — какъв страшен сън сънувах нощес! — И разправи съня си.

— Може да е истина, виж под възглавницата.

Вдигна бабата възглавницата и ахна. Там се показва меча козина.

— Ами сега, — скочи бабата. — Не, не съм болна! — Грабна тя метлата и помете стаята. Нараме кобилицата и донесе вода.

Вечерта бабата подпря хубаво вратата. Среднощ се захлопа.

— Не си давам дядото! Какво ще правя без него? — извика тя.

— А какво ще прави той без тебе, като умреш за мечи кожух?

— Нито съм болна, нито кожуха ти искам, нито дядото си давам, — сопна се бабата.

— Така ли? — засмя се гърлесто Мецана, та прозорците дръннаха. — Лека нощ, бабке. Още веднъж да не съм чула, че кожуха ми искаш.

Тотю Нанев



## БАБА МАРТА

Баба Марта ни донесе  
мартенички чудни,  
да сме бодри, здрави, силни,  
да сме ранобудни.

Па ги върза на ръцете  
и ни кротко рече:  
— Радвайте се, че след мене  
Пролет иде вече.

С нея ще пристигнат всички  
птици сладкопойни,  
ще запеят звънки песни  
из поля, усойни.

Слънчо млад ще се усмихне  
весел от небето.  
Теменужки ще ухаят,  
ще цъфти полето.

Ив. Н. Янакиев

Редактори: АЛЕКСАНДЪР СПАСОВ и ВЕЛИЗАРИЙ АЛ. СПАСОВ  
ул. „Аспарух“ 64, телефон 2-39-22

Печатница „Гладстон“, ул. „Гладстон“ 56